

**W poniedziałek rano wyruszą
ku świętości w codzienności! – 8**

*- Jak w codzienności
żyć w zjednoczeniu z Bogiem?*

**- Jakich ludzi
potrzebuje świat?**

Aktualny impuls otrzymujemy na przełomie maja i czerwca, kiedy wyraźnie stają przed nami dwie wielkie, święte i bliskie nam Postacie, które widzimy tutaj na zdjęciu... To są właśnie „**ludzie, jakich potrzebuje świat!**”
- Spójrzmy, co mówi nam na ten temat świętość w życiu codziennym:

„Nasze czasy są totalnie nastawione na efektywność i niespokojne. Wszędzie, gdzie tylko spojrzemy, widzimy napięcia, walkę, zamęt i pośpiech. Toteż bardziej niż kiedykolwiek przedtem odczuwamy potrzebę szukania pokoju w Bogu, aby związać się z Nim z całych naszych sił. Nie znaczy to jednak, że powinniśmy się schronić na jakąś bezludną wyspę, pozostawiając cały świat jego własnemu losowi albo wrogom naszej świętej religii. Przeciwnie.

Obecnym czasom potrzeba właśnie ludzi o głębokiej równowadze ducha, mężnie znoszących trudności wewnętrzne i zewnętrzne, nie poddających się zwątpieniu i niepewności. Potrzeba ludzi, którzy ze świętego zjednoczenia z Bogiem czerpią siły, aby pomimo wszelkich przeciwności wyrwać na tym świecie Oblicze Chrystusa. To są wielcy mistrzowie życia – dzisiaj jeszcze bardziej potrzebni niż kiedykolwiek – których nazywamy świętymi codzienności. Im trudniejsze czasy i zadania, tym poważniej i gorliwiej dążą oni do założenia silnego i niezachwianego fundamentu życia i działania: **głębokiej więzi z Bogiem.**

Przymioty więzi z Bogiem. By określić czym jest więź z Bogiem, zazwyczaj mówimy o miłości do Boga. O przymiotach, jakie mamy posiadać, najprościej dowiadujemy się z definicji **świętości w życiu codziennym.** Określamy ją jako **miłą Bogu harmonię serdecznej więzi z Nim, ze światem stworzonym i drugim człowiekiem, we wszystkich sytuacjach naszego życia.**

Przymiot, czyli cecha, która określa właściwości dostrzegalne ludzkimi zmysłami oraz pozazmysłowe, wywnioskowane z zachowania istot żywych bądź właściwości przedmiotów.

Nasza więź z Bogiem powinna być: **miła Bogu, harmonijna, serdeczna i trwała.**

Dziś tylko o **trwałości** więzi. Pozostałe cechy przybliżymy sobie w kolejnym impulsie. A więc? - **Nasza więź z Bogiem powinna być TRWAŁA.**

Musi się objawiać w każdej sytuacji życiowej.

Świętym jest ten, kto w miarę możliwości, spełniając najzwyklejsze nawet czynności, zjednoczony jest z Bogiem. Jest on *vinctus Christi* – więźniem Chrystusa – (*por. Ef 3, 1*), który zawsze należy do Niego.

Nasi rodzice, dziadkowie, a także prości ludzie posiadający zmysł wiary, rozumieją to doskonale. Gdy spotyka ich coś przyjemnego, wtedy mówią z radością: Bogu dzięki! Gdy podejmują ważne przedsięwzięcie albo spotykają ich cierpienia, to wówczas ich wargi natychmiast formułują z poddaniem akt: „W imię Boże” albo: „Bądź wola Twoja”. Również dzieci mogłyby być dla nas mistrzowskimi nauczycielami: (...)

W wagonie pociągu usiadł przy oknie ojciec z trzyletnią córeczką.

Był wieczór i rozpoczął się następujący dialog:

- Tatusiu, czy to nad nami – to niebo? – Tak.
- Czy tam mieszka Dzieciątko Jezus? – Tak.
- A czy Ono widzi nas tu, siedzących przy oknie?
- Tak, widzi nas.
- A więc, tatusiu, pomachaj Dzieciątku Jezus!

To ja wtedy pomacham z tobą.

I oto ojciec, po raz pierwszy może w życiu, musiał chcąc nie chcąc pokiwać Bogu na dobranoc...

Ileż to razy moglibyśmy skorzystać z nauki, jaką nam daje to dziecko, i oddać cześć Bogu, kiedy z oddali widzimy wieżę kościelną lub

kontemplujemy rozgwieżdżone niebo! Jest to jeden ze sposobów prowadzących do trwałej

i serdecznej więzi z Bogiem, którą praktykuje święty w życiu codziennym.”

/Por. Świętość żc s.33 – 38./

Pomyśle: W jakim obszarze moja więź z Bogiem potrzebuje umocnienia?

- Co mogę i będę starać się czynić, by to zmienić?

Szensztat, dn. 24.05.2020.